

Det næste Affnit, som jattes under Forhandling, var §§ 2—5, 7, 9 og 10 samt Lovforslagets § 1 (se Tillæg A, Sp. 2815—2826, samt 2835—42); hvortil svarer Betænkningens Nr. 7—8 og 20—21 (se Tillæg B, Sp. 869—894 og 911—918) og Endringsforslagene under Nr. 1—3 samt 10—12 (se Tillæg B, Sp. 1087—88 og 1089—90).

**Ordføreren (Holstein):** Der er til § 2, som nu er Gjenstand for Behandling, kun et Endringsforslag, som behøver nærmere Forklaring, nemlig det første Endringsforslag, om Veieindtægten af Strandmarken. Det er et Forslag, der gaar igjen hvert Aar i den senere Tid som Følge af, at man ikke kan billige, at den saakaldte Strandmark er overladt uden Godtgjørelse til Krigsministeriet til Opførelsen af det derpaa værende Fort. Det er altsaa at betragte som en Indsigelse mod Bygningen af dette Fort. Det næste derimod er et nyt Forslag, det gaar ud paa at modjætte sig, at 2den Skovtagators Lønning forhøjes med 500 Kr., saa at den bliver lig med 1ste Skovtagators. Der er paaberaabt derfor Antallet af Forretningerne, men de Oplysninger, Udvalget har faaet, have ikke været saaledes, at Udvalgets Flertal derfor har ment det nødvendigt allerede nu at gaa til denne Lønningssforhøielse. Det tilraades derfor at blive staaende ved den nugældende Lønning. Med Hensyn til de Samraad, der findes omtalte, ser jeg ingen Anledning til at komme ind paa dem; de ere nærmest opførte i Betænkningen, for at Medlemmerne kunne omtale Spørgsmaalene, men fra Udvalgets Side er der efter Samraadene navnlig med Hensyn til Klampenborg ikke taget nogen Beslutning eller gjort nogen saaledes Opfattelse gjældende. Jeg kommer dernæst til de Endringsforslag, der findes under de øvrige Paragrafer, nemlig Endringsforslagene under Nr. 3 og 10—12. Jeg skal med Hensyn til Endringsforslaget til § 3, stillet af Flertallet bemærke, at den Sum, der er opført, selvsølgelig kun er nominal for at give Thinget Leilighed til at stemme over det Forslag, der er stillet fra Flertallets Side, det vil sige det sædvanlige Flertal, der ogsaa repræsenterer Flertallet her i Thinget. Dette Flertal foreslaar, nemlig at der gjøres Skridt til at tage fat paa Ordningen af det vestindiske Forhold for derigjennem at faae Sikkerhed for, at vi komme ud over det nuværende for Statskassen ret betænkkelige Mellemregningsforhold samt for at faae en Tilbagebetaling tilveiebragt og en Garanti for, at det ikke sker saaledes mere for Fremtiden som tidligere. Mellemregningsforholdet

skriver sig fra langt tilbageiggende Tid, fra den sidste halve Snes Aar; og som ærede Medlemmer jo vide af Forhandlingerne her, har det jo lidt været Gjenstand for Indsigelse fra Udvalgets Side, at dette vedværende, stigende Mellemregningsforhold mellem Kolonialkassen og Statskassen vedblev at bestaa, uden at der engang svaredes Hente, og uden at der heller var Udset til nogen som helst Tilbagebetaling, da Kolonialkasserne ere aldeles ude af Stand til under de nuværende Forhold at betale tilbage, hvad de skyldte. Man har hidtil nøiedes med at gjøre gjældende fra hele Udvalget, at det ikke lod sig forene med Koloniallovens Bestemmelser, og har indskrænket sig dertil. Smidleriid har dette ikke haft nogen Virkning. Mellemregningen er vedbleven at stige, og hverken Hentebetaling eller Tilbagebetaling har fundet Sted. Derfor har Udvalgets Flertal ment, at Tidspunktet maatte være kommet til, nu at komme til en praktisk Ordning af Forholdet, og man har da ført Forhandlinger med Ministeren under Samraad, og jeg vil udtale, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra Ministerens Side, vare af en saadan Natur, at vi have Grund til at antage, at der i den nærmeste Fremtid vil blive gjort Skridt til og vil blive forelagt Forslag, for os her, hvorved vi kunne komme til at ordne denne Sag paa en hensigtsmæssig Maade. For at faae Thingets Udtalelse for, at man ønsker, at denne Sag skal bringes i Orden, og at Ministeren skal bringe Spørgsmaalet frem og gjøre de Skridt, der ere nødvendige for at bringe Sagen ind i en anden Gænge, hørt fra den hidtilværende uheldige Pragis, er det, vi have stillet dette Forslag. Der stilles altsaa fra vor Side ikke Fordring om en øieblikkelig Tilbagebetaling af Mellemværendet, men blot om en Ordning, hvorigjennem vi sikkre os mod, at det forshættes, og sikkre os, at Tilbagebetalingen kan finde Sted. Af et Mindretal er der, som ærede Medlemmer ville se, til en anden Paragraf stillet et Forslag op, som gaar ud paa, at der strax skal tilbagebetales i Finantsaaret en Sum af 3 Millioner Kr. for at bringe dette Mellemregningsforhold ud af Verden. Der som det skal realiseres, vil Følgen deraf blive, saaledes som Betalingsvilkårene nu faktisk og uvilksomt ligge for i Bestindien, at Dernes Kolonialkasser gaa fallit, og Følgen af dette maa da igjen — hvis det overhovedet skal have nogen Betydning og man ikke skal nøies med blot at konstatere, at der hængning er, hvorved vi jo ere daarligt hjulpe — blive, at Statskassen maa overtage Dernes Administration, maa overtage